

با تقواترین علما، فعال ترین آنان در زمینه ایجاد وحدت بین مردم است

مدیر دفتر اجتماعی سیاسی حوزه‌های علمیه گفت: ضرورت توحید و تقریب مذاهب و ایجاد وحدت در میان مردم، همواره وظیفه اصلی و ثابت در شریعت اسلام به شمار می‌رفته است و صرفاً منوط به وجود دشمن مشترک نیست، بلکه وظیفه‌ای دینی است.

به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، حجت‌الاسلام و المسلمین محمدحسن زمانی، مدیر دفتر اجتماعی سیاسی حوزه‌های علمیه در سی و ششمین کنفرانس وحدت اسلامی، ضمن تبریک ایام هفته وحدت، گفت: اسلام به طور صریح بر مسئله وحدت و تقریب بین مذاهب که پس از پیروزی انقلاب اسلامی در جمهوری اسلامی ایران مطرح شده، تأکید کرده است.

وی تصریح کرد: تا زمانی که دشمن مشترک وجود دارد و شیعیان یا اهل سنت را مورد حمله قرار می‌دهد، آنها باید با هم متحد شوند تا قوی شده و در مقابله با دشمن مشترک، قدرتمند ظاهر شوند.

حجت‌الاسلام زمانی گفت: مسئله وحدت و نزدیکی میان مذاهب، مسئله‌ای قدیمی است که ریشه‌های آن به

آیات قرآنی و سنت شریف نبوی و احادیث ائمه اهل بیت علیهم الصلاه و السلام باز می گردد و اگر هم دشمن مشترک وجود نداشته باشد، این یک مسئله دینی است که همه مسلمانان باید به آن پایبند باشند.

وی تأکید کرد: وحدت مختص به وجود دشمن مشترک نیست، بلکه مسئله ای است که در کل تاریخ بشر یک ضرورت بوده و از سوی دیگر، منازعه و اختلاف میان طرفداران مذاهب اسلامی، هر مذهب و هر ملتی را تضعیف می کند.

مدیر دفتر اجتماعی سیاسی حوزه های علمیه اظهار داشت: توحید ربوبی یعنی اینکه مسلمانان و امت اسلامی باید به این اصل معتقد باشند که پروردگار آنها همان خداوند تبارک و تعالی است و خدایان دیگری را به خداوندی انتخاب نکنند و بدانند که پروردگار آنها و همه افراد دیگر یک پروردگار است.

وی ادامه داد: همان طور که اگر مربی واحدی وجود داشته باشد، تربیت نیز واحد خواهد بود، باید در مورد کسی که همه را تربیت می کند نیز اتحاد وجود داشته باشد. وحدت خداوند همچنین اقتضا می کند که بندگان او با هم وحدت داشته باشند. آنجا که خداوند متعال می فرماید: پس شما ای مسلمانان، اگر باور دارید که من یگانه پروردگار شما هستم، پس باید با هم متحد باشید.

حجت الاسلام زمانی خاطرنشان کرد: تلاش و فعالیت برای وحدت مردم، مصداق عبادت است و دارای ثواب زیادی است. مثلاً عالم اهل تسنن یا عالم شیعی، اگر افراطی را از سوی کسی دید، تلاش می کند تا او را اصلاح کند و عقیده وی را از افراط گرایی به سمت میانه روی و وحدت تغییر دهد؛ این کار به منزله عبادت است و کسی که فرآیند وحدت و تقریب مذاهب را ترک کند، گویی عبادت را ترک کرده است.

وی تصریح کرد: روند توحید و نزدیک کردن مذاهب و فعالیت در این مسیر، مصداق تقواست. از این رو، با تقواترین علما، فعال ترین آنان در زمینه ایجاد وحدت مردم و نزدیک کردن آنان به یکدیگر است.

مدیر دفتر اجتماعی سیاسی حوزه های علمیه در پایان گفت: ضرورت توحید و تقریب مذاهب و ایجاد وحدت در میان مردم، همواره وظیفه اصلی و ثابت در شریعت اسلام به شمار می رفته و صرفاً منوط به وجود دشمن مشترک نیست، بلکه وظیفه ای دینی است.